

بررسی و اعتبار بخشی یک مدل رفتاری خاک غیراشعاع تحت مسیرهای آزمایشگاهی

محمد ملکی^۱، علی حقایقی^۲

۱- استادیار گروه مهندسی عمران، دانشکده مهندسی، دانشگاه بوعلی سینا

۲- دانشجوی دکترای عمران-ژئوتکنیک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

AliHaqayeq@yahoo.com

خلاصه

پیش بینی رفتار خاک غیراشعاع به عنوان یک پیوست علمی جدید مورد توجه بسیاری از محققین قرار گرفته، که منجر به ارائه تعدادی مدل رفتاری در این خصوص شده است. در تدوین این مدل‌ها مفهوم حالت بحرانی در خاک‌های غیراشعاع، از جمله مقاومت اساسی است که بیشترین توجه به آن معطوف گشته است. در این مقاله ضمن معرفی تعدادی از مدل‌های رفتاری مثل کاربوب، مدل پیشنهادی فرالند، نول، ویلر-سیواکومر و مدل الاستوپلاستیک بارسلونا، مدل رفتاری بارسلونا با جزئیات بیشتری مورد بررسی و با توجه به نتایج تجربی موجود در ادبیات تحت مسیرهای آزمایشگاهی بررسی و اعتبار بخشی شده است. بدین منظور ابتدا نرم افزار مدل در شرایط سه محوری تدوین گردید. در قدم بعد، حساسیت جواب مدل به تغییر در پارامترهای آن مورد ارزیابی قرار گرفت. نهایتاً با توجه به تعدادی از نتایج آزمایش‌های موجود در ادبیات این مدل اعتبار بخشی گردید. نتایج حاصله نشان می‌دهد که مدل فوق تحت مسیرهای یک طرفه آزمایشگاهی، در حد متوسط رفتار خاک را بیان کرده ولذا اعتبار بخشی آن در مسائل غیرهمگن ضروری بوده و لزوم توسعه در مدل سازی رفتاری برای خاک‌های غیراشعاع را به اثبات می‌رساند.

کلمات کلیدی: خاک غیراشعاع، مدل‌های رفتاری، محیط مخلخل

۰۱ مقدمه :

مدل‌های رفتاری مختلفی برای توصیف رفتار خاک‌های غیراشعاع ارائه شده است که اکثریت آنها بر اساس مدل‌های حالت بحرانی کم کلی و کم کلی اصلاح شده پایه گذاری شده‌اند. متغیرهای اساسی در مدل عبارتند از تنفس متوسط $\left(\frac{\sigma_1 + \sigma_2 + \sigma_3}{3}\right)$ ، تنفس انحرافی $\sigma_1 - \sigma_3$ ، مکش بافتی $S = u_a - u_w$ و حجم مخصوص $V = 1 + e$ ، که u_a فشار آب حفره‌ای، u_w فشار هوای حفره‌ای و e نسبت تخلخل هستند. مثلاً مدل رفتاری کاربوب برای خاک‌های غیراشعاع بشكل ساده ذیل در سال ۱۹۸۸ ارائه شده است [۱] :

$$q = M \cdot f \left[(p - u_a), (u_a - u_w) \right] \quad (1)$$

$$M = M' \left(\frac{1}{\alpha} \right) + \left(\frac{-\Delta v}{\Delta \epsilon} \right)_f$$

$$\frac{1}{\alpha} = \left[1 + \frac{f(s)}{p} \right]$$

که $\left(\frac{-\Delta v}{\Delta \epsilon} \right)$ همان نشانه اتساع می‌باشد.

در سال ۱۹۸۹، مدل رفتاری فرالند به شکل ذیل ارائه شد [۲] :

$$q = M \cdot (p - u_a) + \kappa \cdot (u_a - u_w) \quad (2)$$

$$q_f = M \cdot (p - u_a)$$

در روابط فوق M ، مشخصه مصالح وابسته به تنفس است و κ ثابت خاک است.